

## ***I. HLEDÁNÍ BOHA - 10. Je všechno relativní?***

To, co je skutečně relativní jsou neustále se měnící lidské mravy. Bohem dané absolutní morální normy jsou ve jménu nějaké formy “společenského pokroku” neustále degradovány těmi, kdo mají moc - vláda, parlament, soudy (dále jen “vládci”), a to vládní politikou, právními předpisy a jejich interpretací. Vládci jsou nicméně jen pomyslnou špičkou ledovce lidské společnosti, která je unášena tam, kam ji táhne zbytek společnosti. Lidská společnost jako celek (nikoliv však každý individuální člověk) se soustavně vzdaluje od Boha a jeho absolutních morálních norem. Výsledkem je, že morální zvrácenosti, které byly před 100 lety naprosto nemyslitelné, jsou ve jménu “společenského pokroku” dnes něčím naprosto normálním. Dva příklady za všechny: 1) Státem legalizované a z našich daní financované vraždění nenarozených dětí, o jejichž rozsudku smrti rozhoduje často pouhé: “Já 'to' nechci.” 2) Státem legalizované a z našich daní financované registrování partnerství homosexuálů. Člověk nemusí být génius, aby postřehl další směřování společenského pokroku a předpověděl, že morální zvrácenosti, které jsou dnes ještě nepřijatelné, se za nějakou dobu stanou rovněž normou. Obávám se tak, že nebude dlouho trvat, než se dočkáme legalizace “manželství” mezi homosexuály a jeho “plné zrovnoprávnění” s jediným skutečným manželstvím, které může uzavřít pouze jeden muž s jednou ženou, včetně adopce dětí homosexuály a propagace této zvrácenosti jako “normální” alternativy k rodině ve školách. Stejně tak se obávám, že se můžeme dočkat legalizace prostituce jako živnosti, legalizace distribuce drog, legalizace euthanasie, atd. Možná, že za 100 let “společenský pokrok” pokročí natolik, že se naši potomci dočkají i legalizace polygamního manželství nebo legalizace registrovaného partnerství, či rovnou manželství mezi člověkem a zvířetem. Jedna generace jen maličko pootevře dveře nějakému zlu, další generace z něj udělá normu a další generace, které v tomto zlu vyrůstají a považují je za něco, co je normální, otevírají dveře dokořán dalšímu a většímu zlu, o kterém se dřívějším generacím ani jen nezdálo.

Naproti tomu Bůh, ačkoliv v různých dobách uzavřel s různými lidmi různé smlouvy, v každé době vyžaduje od lidí dodržování stejných absolutních norem: “**Budeš milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, ze vši své síly a celou svou myslí a svého bližního, jako sám sebe.**” (Lukáš 10:27 NBK) Jinou smlouvu uzavřel Bůh s Abrahamem, jeho synem Izákem a vnukem Jákobem v patriarchální době, kdy otec byl hlavou rodiny a knězem Bohu (rodinné náboženství). Oni své smlouvy s Bohem splnili. Kvůli tomu o staletí později uzavřel Bůh další smlouvu skrze Mojžíše s Jákobovými potomky - Izraelským národem, v rámci které pouze jednotlivci z kmene Levi byli profesionálními kněžími Bohu (národní náboženství). Izraelský národ však svou smlouvu s Bohem nesplnil. Platnost této staré smlouvy byla ukončena poslední, novou smlouvou, kterou Bůh uzavřel skrze Ježíše Krista se všemi lidmi, ať žijí kdekoli, kteří přijímají Krista za svého Pána a Spasitele. Všichni tito lidé jsou kněžími Bohu (univerzální náboženství).

Jádrem nové smlouvy je evangelium, t.j. dobrá zpráva, že Ježíš Kristus zemřel za naše hříchy na kříži, vstal z mrtvých a nabízí svým následovníkům věčný život. Apoštol Petr napsal ve svém dopise: “**Veškeré tělo je jako tráva a všechna lidská sláva jako květ trávy. Tráva uschla a její květ opadal, ale Pánova řeč zůstává navěky! A to je to slovo, jímž vám bylo vyhlášeno evangelium.**” (1. Petrova 1:24-25 NBK). Od okamžiku, kdy Bůh dal lidem evangelium, neuzavřel s nimi žádnou jinou smlouvu (Galatským 1:6-9). Nová smlouva je jedinou platnou smlouvou, kterou Bůh nabízí každému člověku v dnešní i budoucí době. Touto smlouvou Bůh nabízí člověku na podkladě oběti Božího Syna Ježíše Krista na kříži odpuštění hříchů a věčný život v Božím nebeském příbytku, pokud člověk přijme tento dar spásy podle absolutních podmínek stanovených Bohem a bude jednat podle absolutních morálních norem stanovených Bohem, přičemž toto vše je obsaženo v Novozákonních Písmech Bible. Jinými slovy, Novozákonní Pisma Bible obsahují absolutní pravdu ohledně spásy člověka, která byla stejná před cca 2000 lety, je stejná dnes a bude stejná tak dlouho, dokud bude tento svět. Spása má tak úzkou

spojitost s osobou, učením, životem, skutky a obětí Ježíše Krista, že tento o sobě prohlásil: “[Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.](#)” (Jan 14:6 NBK) Poznání absolutní pravdy o spáse je nejdůležitější úkol člověka na zemi, protože Bůh vyžaduje od člověka, aby jej uctíval v duchu a v pravdě: “[Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, ho musí uctívat v duchu a v pravdě.](#)” (Jan 4:24 NBK)

*A co Vy? Také si myslíte, že je vše relativní? Přečtěte si Novozákonní Písma Bible. Přemýšlejte o absolutní pravdě o spáse v nich obsažené. Zvažte uzavření nové smlouvy s Bohem, kterou Vám Bůh nabízí věčný život. Pokud hledáte odpovědi na své otázky ohledně absolutní pravdy o spáse a smlouvy s Bohem, rád Vám s tím pomůžu. E-mail: [hodanko@volny.cz](mailto:hodanko@volny.cz) , mobil: 731 102 709, [www.viravboha.cz](http://www.viravboha.cz) , Robert Hodanko*

revize 07.03.2010